

Arrest

nr. 112 251 van 18 oktober 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 12 juli 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 juni 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 september 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 oktober 2013.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat K. TERMONIA verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 30 maart 2012 en heeft zich vluchteling verklaard op 2 april 2012.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 16 mei 2012 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 3 juni 2013.

1.3. Op 12 juni 2013 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op dezelfde dag aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en van het dorp Dahander uit het district Qarghayi, gelegen in de provincie Laghman afkomstig te zijn. U bent een Pasjtoen van etnische origine. U ging naar school in het districtscentrum tot de tiende graad. Daarnaast zorgde u voor de dieren. U werd op een gegeven moment verliefd op S.(...), een meisje van uw dorp. Zij ging water aan de rivier halen met twee of drie andere meisjes. Omdat jullie interesse in elkaar hadden kwam ze nadien alleen naar de rivier. U ontmoette haar bij een boom aan de oever van de rivier. Tijdens uw eerste ontmoeting maakte ze u duidelijk dat een relatie niet mogelijk was, gezien de banden van haar vader A.(...) R.(...) met de taliban. Ook haar oom, m.(...) G.(...), is een gekend talib. U heeft tweemaal uw familie naar de familie van S.(...) gestuurd om haar hand te vragen. De eerste maal werd het aanbod geweigerd. De tweede keer vertelden ze uw vader dat ze het huwelijk zouden goedkeuren als u de taliban zou vervoegen. Uw vader weigerde hierop in te gaan. U vroeg aan S.(...) om van huis weg te lopen, maar ze kon dit niet doen. Tijdens een gesprek zei S.(...) dat jullie bespioneerd werden. De volgende dag werd S.(...) vermoord. U begreep dat u in gevaar was en verliet onmiddellijk uw dorp. U verbleef nog één nacht bij een oom langs vaderskant. Ondertussen had uw vader een smokkelaar gecontacteerd. De volgende ochtend, op de eerste dag van de maand hamal (21.03 - 20.04 Gregoriaanse kalender (GK)), verliet u Afghanistan. Via Pakistan, en Iran kwam u in Griekenland. Daar verbleef u 7 maanden en 20 dagen. Via Italië en Frankrijk reisde u daarna naar België. Op 2 april 2012 meldde u zich aan bij de Belgische asielinstanties en diende een asielaanvraag in. U verklaart niet terug te kunnen keren omdat u voor uw leven vreest.

Ter staving van uw asielrelaas legt u volgende documenten voor: uw identiteitsdocument (taskara), een kopie van een identiteitsdocument van uw vader en twee foto's van de begrafenis van S.(...).

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u het niet aannemelijk heeft gemaakt dat u de laatste jaren voor uw vertrek naar België in het dorp Dahander gelegen in het district Qarghayi gewoond heeft. Zo moet opgemerkt worden dat u tijdens het gehoor blijkt geeft van een beperkte geografische kennis van uw regio. Gevraagd welke andere dorpen naast Char Bagh u nog kent in uw district vernoemt u het districtscentrum en Lal Khanabad (cgvs p.14). Daarbij dient opgemerkt te worden dat uit de ter beschikking van het Commissariaat-generaal zijnde informatie blijkt dat Lal Khanabad de naam van het districtscentrum van Qarghayi is. Gevraagd of u nog andere namen van dorpen kent vernoemt u de dorpen Nasaro Kalay en het dorp Sar Feraz Khan Kalay cgvs p.14). Op de ter beschikking van het Commissariaat-generaal zijnde kaarten wordt nergens melding gemaakt van het dorp Nasaro Kalay. Het nabijgelegen dorp Sar Feraz Khan Kalay situeert u correct ten noorden van uw dorp Dahander. Wanneer het Commissariaat-generaal informeert waarom u dit nabijgelegen dorp situeert aan de hand van een windrichting stelt u dat het aan de bovenkant van uw dorp ligt. Gevraagd waarom een persoon die verklaart heel zijn leven in Dahander gewoond te hebben zijn dorp op deze manier situeert en u er op gewezen wordt dat dit net het antwoord is dat men van iemand verwacht die zijn kennis uit indirecte bronnen zoals een landkaart verkregen heeft, geeft u het bevreemdende antwoord dat u die dingen bestudeerde en vult aan dat als men uit uw dorp gaat en links aanhoudt men in Sar Feraz Khan komt (cgvs p.14). Gevraagd of het dorp Sawati (Sayate - Sewati) u iets zegt stelt u dat u de naam gehoord heeft. Wanneer het Commissariaat-generaal informeert in welke richting dit dorp ligt wijst u op het tafelblad in het gehoorlokaal naar rechtsboven en stelt opnieuw dat men vanuit uw dorp naar links moet gaan (cgvs p.14). Dat u voor beide omliggende dorpen Sar Feraz Khan Kalay en Sawati stelt dat men naar links dient te gaan vanuit uw dorp om deze dorpen te bereiken is bijzonder opmerkelijk. Op de kaart ligt het dorp Sawati immers ten zuidoosten van Dahander. Dat u beide dorpen in dezelfde richting situeert toont dan ook uw bijzonder beperkte geografische kennis van uw regio. Gevraagd of u nog andere dorpen in de buurt van Sawati kan opnoemen antwoordt u dit niet te weten, dat u Sawati ongeveer weet liggen maar er nooit geweest bent en dat u uw dorp nooit verlaten heeft (cgvs p.15). Uw bijzonder beperkte kennis van Sawati, een naburig dorp van Dahander, en de omliggende dorpen roept ernstige vragen op. Ook van iemand die verklaart zijn dorp nooit verlaten te hebben mag verwacht worden dat hij op zijn minst gehoord heeft van de dorpen in de onmiddellijke omgeving van zijn dorp.

Wanneer het Commissariaat-generaal informeert of u zich overstromingen in uw regio herinnert antwoordt u bevestigend en stelt u dat er vijftien doden vielen toen de Alishang-rivier overstroomde. Gevraagd wanneer dit gebeurde stelt u dat het lang geleden was en dat u zich niet meer kan herinneren wanneer dit plaats had. Op de vraag welk gebied er overstroomd was herhaalt u dat de

Alishang rivier overstroomde en dat er vijftien mensen stierven, maar dat u niet weet in welk dorp. U vult aan dat u dit op de radio hoorde (cgvs p.15). Uw verklaringen betreffende deze overstromingen komen bijzonder weinig doorleefd over. Gezien uit de bij het administratief dossier gevoegde informatie blijkt dat er nog in juli 2010, slecht enkele maanden voor de door u voorgehouden datum van vertrek, overstromingen plaats hadden in qarghayi roepen uw verklaringen dat de overstromingen lang geleden plaats vonden en dat u zich niet meer kan herinneren wanneer ernstige vragen op. Dat een persoon die effectief in juli 2010 in Dahander woonde niet op de hoogte is welk gebied er overstroomde is evenmin aannemelijk. De berichtgeving rond deze overstroming vernoemt Trang (Tarang) een naburig dorp van Dahander als een getroffen gebied. Delen van het districtscentrum overstroomden eveneens, wat u als leerling van een school naast het districtshuis ook niet ontgaan kan zijn.

Op de vraag of u zich reconstructieprojecten van de laatste jaren herinnert en waarbij het Commissariaat-generaal als voorbeeld klinieken, scholen, bruggen en wegen aangeeft stelt u dat zo'n drie jaar geleden de weg van Jalalabad naar het districtscentrum van Qarghayi geasfalteerd werd (cgvs p.10-11). Gevraagd of u zich nog andere reconstructieprojecten herinnert stelt u dat er een moskee in Char Bagh gebouwd werd (cgvs p.11). Opmerkelijk is dat u niet weet te vertellen dat ongeveer twee jaar voor de door u voorgehouden datum van vertrek de weg tussen de plaats Qarghayi (Deh Mazang) en het omliggende dorp Sawati heraangelegd werd. Deze weg zal zo niet in, dan toch langs uw dorp Dahander passeren, zodat het hoogst opmerkelijk is dat u hierover geen verklaringen aflegt. Gevraagd of u zich scholen herinnert die gebouwd of heropgebouwd werden stelt u dat de Rokhan school gekend is en één verdieping telt, en dat u van andere scholen niets weet (cgvs p.16). Nochtans werd in het naburige dorp Sawati in mei 2009 met de bouw van een schoolgebouw gestart, iets wat een inwoner van Dahander toch moeilijk ontgaan kan zijn. Wanneer het Commissariaat-generaal informeert of u zich bruggen herinnert die gebouwd werden antwoordt u ontkennend (cgvs p.11). Wanneer u later tijdens het gehoor gevraagd wordt of u zich bruggen herinnert die gebouwd werden of in aanbouw waren in de omgeving van het districtscentrum stelt u dat u niet in die richting ging. Wanneer u er op gewezen wordt dat u toch verklaarde school te hebben gelopen in het districtscentrum stelt u dat u een brug moest oversteken om naar school te gaan maar dat u nooit verder ging (cgvs p.16). Het is bijzonder opmerkelijk dat u niet gehoord blijkt te hebben van de constructie van een nieuwe brug over de Laghman rivier die het districtscentrum een verbeterde verbinding naar het dorp Mendrawol (Mendrawur) biedt. Uit de bij het administratief dossier gevoegde informatie blijkt dat de werken aan deze brug in december 2010 reeds bezig waren.

Uw verklaringen betreffende het Nahre Karim kanaal doen eveneens ernstige twijfel ontstaan over uw beweringen betreffende uw verblijf in Dahander in Qarghayi district. U weet te vertellen dat de naam reeds gebruikt werd sinds de tijd van Amanullah Khan, een voormalig Afghaans heerser die in 1929 aftrad. Gevraagd of u er nog iets meer over kan vertellen stelt u er niets meer over te weten en geeft u de, voor iemand die van Qarghayi afkomstig zou zijn, merkwaardige aanvulling dat u er niets over gelezen heeft in de boeken. U verklaart dat u dit kanaal niet weet liggen, maar stelt tegelijkertijd dat het ongeveer 40 minuten wandelen van uw huis gelegen is in de richting van het districtscentrum (cgvs p.13). Wanneer het Commissariaat-generaal informeert of u ooit gehoord heeft van reconstructiewerken aan het Nahre Karim kanaal antwoordt u ontkennend. Ook hier roepen uw bijzonder vage of met de beschikbare informatie tegenstrijdige verklaringen over het Nahre Karim kanaal ernstige vragen op over zowel uw voorgehouden profiel van landbouwerszoon als betreffende uw verblijf in Dahander in het district Qarghayi. In 2008 werd immers begonnen met de renovatie van het 16 kilometer lange Nahr-i-Karim kanaal in Qarghayi. In september 2011, kort na de door u voorgehouden datum van vertrek, werd dit kanaal ingehuldigd. Dat u tijdens het gehoor bijzonder vage verklaringen aflegt betreffende het voor de landbouwers in uw regio uiterst belangrijke reconstructieproject van het Nahre Karim kanaal doet opnieuw vragen rijzen betreffende het door u voorgehouden profiel en uw verblijfplaatsen maar doet ook vermoeden dat de beperkte kennis die u over dit kanaal in uw regio heeft niet authentiek, maar ingestudeerd is.

Al evenmin overtuigen uw verklaringen betreffende veiligheidsincidenten in uw district. U stelt aanvankelijk dat een voertuig van het nationaal leger (Afghan National Army – ANA) aangevallen werd vlakbij het districtscentrum. Wanneer u gevraagd wanneer dit incident plaats had stelt u dat het ongeveer vier of vierenhalf jaar geleden was (cgvs p.10). Wanneer het Commissariaat-generaal hier later tijdens het gehoor op terugkomt situeert u het incident in de maand saur (21.04-20.05 GK), maar u vult aan dat u het jaar niet meer weet. Ook wanneer het Commissariaat-generaal informeert of dit incident eerder één jaar of eerder vijf jaar voor uw vertrek plaats had moet u het antwoord schuldig blijven (cgvs p.15). Dat u hetzelfde incident op het ene moment tijdens het gehoor bijzonder precies in de tijd kan situeren en even later - zelfs als u aanknoppen worden aangereikt - geheel niet meer, doen uw verklaringen betreffende dit incident weinig doorleefd overkomen.

Verder dienen er ook vragen gesteld te worden bij uw profiel en meer bepaald bij uw verklaringen tijdens het gehoor dat uw vader tot uw vertrek uit Afghanistan graan verbouwde op zijn land en dat u na

school de dieren diende te verzorgen. Gevraagd wanneer graan gezaaid en geoogst wordt in Qarghayi geeft u de maand jauza (22.05-21.06 GK) als zaaimaand op en de maand aqrah (23.10-21.11 GK) als de maand waarin geoogst wordt (cgvs p.4). Uit de ter beschikking van het Commissariaat-generaal zijnde informatie blijkt echter dat graan in de provincie Laghman van de tweede helft van de maand oktober tot en met eind november gezaaid wordt en van half mei tot half juni geoogst. Dat u de zaai- en oogsttijden van het graan dat uw familie zou verbouwd hebben niet eens bij benadering kan inschatten doet ernstige twijfel ontstaan over uw voorgehouden profiel als zoon van een landbouwersfamilie. Eveneens opmerkelijk gezien uw verklaringen dat uw vader graan verbouwde op zijn land in Dahander is dat u niet op de hoogte bent van de bouw van een landbouwersdepot in Qarghayi waar zowel landbouwproducten zoals graan opgeslagen kunnen worden en waar ook een nieuwe graanmolen werd geïnstalleerd. Zulke infrastructuurwerken zijn uitermate belangrijk in het leven van een landbouwersfamilie in een dorp nabij het districtscentrum. Zelfs van iemand die verklaart nooit zijn dorp verlaten te hebben mag verwacht worden dat hij op de hoogte is van een voor zijn familie belangrijk reconstructiewerk. U blijkt evenmin op de hoogte te zijn dat er in de provinciehoofdplaats van Laghman een landbouwersmarkt is waar de landbouwers in de provincie hun producten kunnen verkopen (cgvs p.14).

Ten slotte dient er gewezen te worden dat u betreffende uw datum van vertrek uit Afghanistan allerminst consistente verklaringen aflegt. Rekening houdend met het feit dat u gedurende tien jaar school liep in Afghanistan is het bijzonder opmerkelijk dat u tijdens het gehoor wel weet te vertellen dat u in de maand hamal (21.03-20.04) Afghanistan verliet maar niet in welk jaar. Uw uitleg voor het feit dat u uw jaar van vertrek niet kan situeren, dat u bezorgd was toen u vertrok en dat de reis acht maanden duurde (cgvs p.11), is echter geen afdoende verklaring. Later tijdens het gehoor verklaart u bovendien dat u op de dag van het Afgaans nieuwjaar, Newroz, het land verliet (cgvs p.15), wat het feit dat u uw vertrekjaar in Afghanistan niet kan situeren nog minder aannemelijk maakt. Bovendien kunnen er zich ernstige vragen gesteld worden bij uw verklaring dat u in de maand hamal Afghanistan verliet. Zowel op de Dienst Vreemdelingenzaken als op het Commissariaat-generaal stelt u dat u gedurende 7 maanden en 20 dagen in Griekenland verbleef en in de andere landen op doorreis was en dat in totaal acht maanden onderweg was (verklaring dvz punt 35 reisroute en cgvs p.11). Rekening houdend met uw aankomst op Belgisch grondgebied op 30 maart 2012 zou u dan rond eind juli 2011 in Afghanistan vertrokken moeten zijn en niet op 21 maart 2011.

Op basis van voorgaande vaststelling kan er geen geloof meer worden gehecht aan uw beweringen over uw verblijf in Afghanistan. Bijgevolg kan er ook geen enkel geloof worden gehecht aan de vervolgingsfeiten die u in uw regio van herkomst in die periode zou hebben meegemaakt en dient te worden geconcludeerd dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. De vaststelling dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent, is op zich geen reden om u het statuut van subsidiair beschermde te ontfangen. Het feit echter dat u als asielzoeker geen reëel zicht biedt op uw herkomst, uw verblijfssituatie en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien, verhindert de asielinstanties een juist beeld te vormen over uw werkelijke nood aan bescherming.

Het is de taak van de asielinstanties de vrees van de aanvrager te beoordelen ten aanzien van het land waarvan hij de nationaliteit draagt. Hiervoor is het vooreerst van belang te kunnen vaststellen of de betrokken asielzoeker de nationaliteit van Afghanistan bezit. Sinds decennia leven miljoenen Afghanen buiten hun land van herkomst. Grote groepen Afghanen leven in de buurlanden Iran en Pakistan, anderen hebben zich gevestigd in landen als Tajikistan, Rusland, Dubai en India. Mogelijks hebben ze daar een reëel verblijfsalternatief ontwikkeld of hebben ze zelfs de nationaliteit van het gastland verworven. In die context is het van belang dat de asielzoeker aannemelijk maakt dat hij de Afgaanse nationaliteit bezit en dat hij een duidelijk zicht geeft op zijn reële herkomst en reële verblijfssituatie.

Daarnaast wordt er vastgesteld dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland): de geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaatsen zijn niet noodzakelijk de (huidige) plaats of regio van herkomst. Het is van belang dat de asielzoeker een duidelijk zicht biedt op zijn werkelijke achtergrond, netwerk, familiale context zodat de asielinstantie kan beoordelen of er in hoede van betrokkenen een reëel binnenlands vluchterternatief bestaat.

Om die redenen is het van belang om te kunnen vaststellen waar de asielzoeker tot voor zijn vertrek woonde. Indien immers doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat de kandidaat-vluchteling geen zicht biedt op zijn nationaliteit, zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, is het voor de instanties onmogelijk om een correct zich te krijgen op de nood aan bescherming van deze persoon.

Er dient in deze te worden benadrukt dat er van een kandidaat-vluchteling redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te

oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van begin af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees*, paragraaf 205). U heeft het de Commissaris-generaal, door het afleggen van bedrieglijke of ongeloofwaardige verklaringen omtrent uw verblijfplaatsen en de hieraan verbonden levenssituatie in de jaren voor uw komst naar België, onmogelijk gemaakt om een correct beeld te krijgen van een kernaspect van uw asielrelaas en uw vluchtmotieven. Uw verklaringen laten immers niet toe om op een correcte wijze tot een inschatting te komen van uw werkelijke (familiale) situatie, van het al dan niet bestaan van een netwerk in uwen hoofde of van uw verblijfssituatie of regio van herkomst. Een kandidaat-vluchteling heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de Commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. Gezien u hier in gebreke bent gebleven kan u het statuut van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.

Over het door u neergelegde identiteitsbewijzen (taskara) van uzelf en uw vader en de twee fotos van de begrafenis van S.(...) moet opgemerkt worden dat deze de geloofwaardigheid van uw verklaringen niet herstellen aangezien ze enkel het vermogen hebben om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Ze volstaan op zichzelf niet om de geloofwaardigheid van uw beweringen te herstellen. Over de door u voorgelegde identiteitsbewijzen moet overigens worden gesteld dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten erg onzeker is. Corruptie is wijd verbreid bij het verkrijgen van civiele documenten. Veel valse Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben daarom slechts een zeer beperkte waarde bij het vaststellen van de identiteit van de Afghaanse asielzoeker of bij het ondersteunen van zijn asielrelaas.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel, afgeleid uit de schending van artikel 57/7 (lees: 57/7ter) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet), voert verzoeker onder verwijzing naar UNHCR, '*Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*', januari 1992 en Office of the UNHCR, '*Note on Burden and Standard of Proof in Refugee Claims*', 16 december 1998 onder andere aan dat de verklaringen van de asielzoeker een voldoende bewijs kunnen zijn van zijn hoedanigheid als vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, plausibel en oprecht zijn, coherent en niet tegenstrijdig met algemeen gekende feiten. Verzoeker meent dat hij heeft voldaan aan de op hem rustende bewijslast, dat hij verklaringen heeft gegeven die samenhangend en aannemelijk zijn en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag en dat hij een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn asielaanvraag te staven door zijn eigen taskara, die van zijn vader en foto's van de begrafenis van S. neer te leggen op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

2.2. In een tweede middel, afgeleid uit de schending van de artikelen 4 en 27 van het koninklijk besluit tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 juli 2003, voert verzoeker aan dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich in de bestreden beslissing enkel baseert op zijn beperkte geografische kennis en met geen woord rept over zijn werkelijke asielmotieven, die hij nochtans duidelijk uit de doeken heeft gedaan. Zo gaf hij duidelijk aan dat hij voor zijn leven vreesde omwille van een verboden relatie met de dochter van een taliban-sympathisant. Dit meisje was tevens de nicht van een in de streek gekende talib. Ook gaf hij aan dat zijn toenmalige vriendin S. door haar familie werd vermoord omwille van deze relatie. Verzoeker laakt dat deze bijzonder ernstige feiten door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet zijn beoordeeld en hij stelt dat het voor het Commissariaat-generaal onmogelijk is om op "*individuele, objectieve en onpartijdige wijze*" te oordelen over zijn asielaanvraag zonder de werkelijke en essentiële redenen van zijn vlucht naar België te onderzoeken.

2.3. In een derde middel, afgeleid uit de schending van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, voert verzoeker aan dat uit zijn taskara en deze van zijn vader duidelijk blijkt dat hij wel degelijk afkomst is uit de provincie Laghman. Dat hij niet in staat is om alle omliggende dorpen in de juiste volgorde op te noemen kan hieraan absoluut geen afbreuk doen, aldus verzoeker. Onder verwijzing naar het als bijlage aan het verzoekschrift gevoegde artikel van New York Times van 3 juni 2013 betoogt verzoeker dat er in de Afghaanse provincie Laghman nog steeds sprake is van 'open combat' waarbij de taliban aanslagen pleegt op doelwitten die gewoon langs de openbare weg staan en dus makkelijk burgers kunnen treffen. Zo waren er zeer recentelijk nog twee aanslagen in de provincie Laghman waarbij maar liefst zeventien onschuldige burgers werden gedood. De situatie in de provincie Laghman voldoet volgens verzoeker dus duidelijk aan de beschrijving van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet, namelijk *"ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burgers als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict."*

2.4. Als bijlage aan het verzoekschrift worden volgende stavingstukken gevoegd: een uittreksel uit UNHCR, *'Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié'* van januari 1992, een uittreksel uit Office of the UNHCR, *'Note on Burden and Standard of Proof in Refugee Claims'* van 16 december 1998 en het artikel *"11 Afghan Children killed in 2 taliban Bombings"* van New York Times van 3 juni 2013.

2.5. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag geweigerd omdat (i) hij niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij de laatste jaren voor zijn vertrek naar België in het dorp Dahander gelegen in het district Qarghayi gewoond heeft gelet op zijn bijzonder beperkte geografische kennis van zijn regio, zijn weinig doorleefde verklaringen over overstromingen in zijn regio, zijn onwetendheden dan wel vage of met de beschikbare informatie tegenstrijdige verklaringen betreffende diverse reconstructieprojecten van de laatste jaren en zijn weinig doorleefde verklaringen betreffende veiligheidsincidenten in zijn district, zoals uitvoerig en gedetailleerd wordt toegelicht, (ii) ook vragen dienen te worden gesteld bij zijn profiel en meer bepaald bij zijn verklaringen dat zijn vader tot zijn vertrek uit Afghanistan graan verbouwde op zijn land en dat hij na school de dieren diende te verzorgen daar hij de zaai- en oogsttijden van het graan dat zijn familie zou verbouwd hebben zelfs niet bij benadering kan inschatten, hij niet op de hoogte is van de bouw van een landbouwersdepot in Qaraghayī waar zowel landbouwproducten als graan opgeslagen kunnen worden en waar ook een nieuwe graanmolen werd geïnstalleerd en hij evenmin op de hoogte blijkt te zijn dat er in de provinciehoofdplaats van Laghman een landbouwersmarkt is waar de landbouwers in de provincie hun producten kunnen verkopen, (iii) hij betreffende zijn datum van vertrek uit Afghanistan allerminst consistente verklaringen aflegt, (iv) gelet op de vaststelling dat geen geloof kan worden gehecht aan zijn beweringen over zijn verblijf in Afghanistan, evenmin geloof kan worden gehecht aan de vervolgingsfeiten die hij in zijn regio van herkomst in die periode zou hebben meegemaakt en (v) de door hem neergelegde identiteitsbewijzen van hemzelf en zijn vader en de twee foto's van de begrafenis van S. de geloofwaardigheid van zijn verklaringen niet herstellen aangezien ze enkel het vermogen hebben om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten en de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten erg onzeker is zodat ze slechts een zeer beperkte waarde hebben bij het vaststellen van de identiteit van de Afghaanse asielzoeker of bij het ondersteunen van zijn asielrelaas.

2.6. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als voldaan is aan de voorwaarden gesteld door artikel 48/6 van de vreemdelingenwet. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te

toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.7.1. De Raad benadrukt dat het allereerst de asielzoeker toekomt de nodige informatie te verschaffen om over te kunnen gaan tot het onderzoek van zijn aanvraag, eveneens vanuit de invalshoek van de bepaling van het land dat geacht wordt bescherming te bieden alsook, gelet op de regionale verschillen omtrent de veiligheidssituatie, van de bepaling van de werkelijke streek van herkomst. Zijn juridische en materiële situatie kan dit echter moeilijk maken. Omwille van deze moeilijkheid om een sluitend bewijs voor te leggen, zal de asielzoeker desgevallend zijn nationaliteit en zijn werkelijke streek van herkomst moeten aantonen louter op basis van zijn verklaringen, eventueel onderbouwd door andere stukken die aanwijzingen van zijn nationaliteit(en) en herkomst zijn of, in het geval van een staatloze, van het land van zijn gewone verblijfplaats.

Het komt de verwerende partij toe te beoordelen of uit deze verklaringen redelijkerwijs kan worden afgeleid dat de asielzoeker de nationaliteit en zijn werkelijke streek van herkomst voldoende aantoon. Indien zij van oordeel is dat dit niet het geval is en dat het onderzoek van de aanvraag ten aanzien van een ander land dan wel een andere regio dient te gebeuren, komt het haar toe dit land/deze regio te bepalen door de overwegingen in rechte en/of in feite die haar tot een dergelijke conclusie leiden, adequaat uiteen te zetten.

Indien de verwerende partij van oordeel is dat dit land/deze regio niet kan worden bepaald, omwille van de houding van de asielzoeker of om elke andere reden, en ze dus onmogelijk kan overgaan tot een onderzoek van de gegrondheid van de asielaanvraag, is het eveneens haar plicht om de redenen die haar tot een dergelijke conclusie leiden, adequaat uiteen te zetten.

Bij de beoordeling van deze redenen en in het bijzonder deze afgeleid uit de feitelijke kennis van Qarghayi, Laghman, houdt de Raad bij de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht rekening met het aangehouden profiel van de verzoekende partij. Hij onderzoekt, naast de vraag of deze redenen feitelijk juist zijn en steun vinden in hetgeen waarop de Raad in rechte vermogt acht te slaan, of deze correct zijn beoordeeld door de verwerende partij en of hij op grond daarvan en al naargelang het geval, al dan niet aangevuld met de voor de besluitvorming relevante gegevens waarop hij in het raam van de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht in rechte vermogt acht te slaan, kan beslissen. Deze beoordeling van de feitelijke kennis geschiedt *in concreto*. In de eerste plaats wordt rekening gehouden met de kennis ter zake in hoofde van de verzoekende partij van feitelijke gegevens die behoren tot de onmiddellijke leefomgeving van de verzoekende partij. Naargelang de aard van het voorgehouden profiel, kan ook rekening worden gehouden met de feitelijke kennis van de ruimere leefomgeving, waarbij deze kennis in hoofde van de verzoekende partij daarbij uiteraard minder doorslaggevend is en er alleszins niet kan toe leiden dat de onwetendheid inzake feitelijke gegevens binnen de onmiddellijke leefomgeving die de beoordeling het meest bepalen, buiten beschouwing wordt gelaten.

2.7.2. In casu blijkt uit de bestreden beslissing dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oordeelt in de onmogelijkheid te verkeren om de eventuele nood aan bescherming in hoofde van verzoeker te beoordelen en dat zulks de facto toe te schrijven is aan het feit dat verzoeker door het afleggen van bedrieglijke of ongeloofwaardige verklaringen omtrent zijn verblijfplaatsen en de hieraan verbonden levenssituatie in de jaren voor zijn komst naar België, het onmogelijk heeft gemaakt om een correct beeld te krijgen van een kernaspect van zijn asielrelaas en vluchtmotieven.

2.7.2.1. Uit de stukken van het dossier, meer bepaald het gehoorverslag van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, blijkt dat verzoeker meerderjarig is en zijn hele leven zou gewoond hebben in de provincie Laghman in het dorp Dahander waar hij school liep tot de 10de graad. Voorts blijkt dat verzoekers vader landbouwer was, zodat kan aangenomen worden dat verzoeker afdoende kennis heeft over zijn regio en ook enige algemene kennis heeft met betrekking tot de landbouw. De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging onderneemt om de pertinente motieven van de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij echter in gebreke blijft. Met de argumentatie dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich in de bestreden beslissing enkel baseert op zijn beperkte geografische kennis en met geen woord rept over zijn werkelijke asielmotieven, dat uit zijn taskara en deze van zijn vader duidelijk blijkt dat hij wel degelijk afkomst is uit de provincie Laghman en dat het gegeven dat hij niet in staat is om alle omliggende dorpen in de juiste volgorde op te noemen hieraan absoluut geen afbreuk

kan doen, komt verzoeker niet verder dan het bekritiseren en tegenspreken van de bevindingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waarmee hij evenwel deze bevindingen niet ontkracht en zijn afkomst en beweerde vrees voor vervolging niet aannemelijk maakt.

Waar verzoeker stelt dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich blind staart op zijn beperkte geografische kennis, gaat hij volledig voorbij aan de vaststellingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat (i) hij tevens weinig doorleefde verklaringen aflegt over overstromingen in zijn regio, (ii) hij onwetend is dan wel vage of met de beschikbare informatie tegenstrijdige verklaringen aflegt betreffende diverse reconstructieprojecten van de laatste jaren, (iii) hij weinig doorleefde verklaringen aflegt betreffende veiligheidsincidenten in zijn district, (iv) hij zijn profiel en meer bepaald zijn verklaringen dat zijn vader tot zijn vertrek uit Afghanistan graan verbouwde op zijn land en dat hij na school de dieren diende te verzorgen niet aannemelijk maakt daar hij de zaai- en oogsttijden van het graan dat zijn familie zou verbouwd hebben zelfs niet bij benadering kan inschatten, hij niet op de hoogte is van de bouw van een landbouwersdepot in Qaraghayi waar zowel landbouwproducten als graan opgeslagen kunnen worden en waar ook een nieuwe graanmolen werd geïnstalleerd en hij evenmin op de hoogte blijkt te zijn dat er in de provinciehoofdplaats van Laghman een landbouwersmarkt is waar de landbouwers in de provincie hun producten kunnen verkopen en (v) hij betreffende zijn datum van vertrek uit Afghanistan allerminst consistente verklaringen aflegt. De motivering dienaangaande blijft dan ook onverminderd overeind en wordt door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

Voor het overige beperkt verzoeker zich tot het louter poneren van een vrees voor vervolging, het herhalen van zijn ongeloofwaardig bevonden vluchtmotieven en het uiten van blote beweringen, wat echter geen dienstig verweer vormt. De in de bestreden beslissing aangehaalde lacunes in verzoekers kennis zijn apert en zijn onaanvaardbaar voor een zoon afkomstig uit een landbouwersfamilie die gedurende tien jaar school liep en die beweert zijn hele leven in het in het dorp Dahander gelegen in het district Qaraghayi gewoond te hebben. Na doorlezing van het verzoekschrift kan de Raad slechts vaststellen dat verzoeker geen afdoende verschoningsgrond aanhaalt voor de in de bestreden beslissing aangehaalde lacunes in zijn kennis en vaagheden in zijn verklaringen. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oordeelt dan ook op goede gronden dat verzoekers verklaringen niet toelaten enig geloof te hechten aan zijn beweerde verblijf in het dorp Dahander in het district Qaraghayi gedurende de laatste jaren voor zijn vertrek naar België. Dienvolgens kan evenmin geloof worden gehecht aan de door hem beweerde vervolgingsfeiten die onlosmakelijk verbonden zijn met zijn voorgehouden afkomst uit en verblijf in Qaraghayi.

Gelet op de uitgebreide motivering van de bestreden beslissing, die duidelijk en ontegensprekelijk betrekking heeft op de door verzoeker afgelegde verklaringen, kan verzoeker bezwaarlijk voorhouden dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zijn asielaanvraag niet op individuele, objectieve en onpartijdige wijze heeft beoordeeld. Een schending van de artikelen 4 en 27 van het Koninklijk Besluit tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 juli 2003 wordt dan ook niet aangetoond.

2.7.2.2. De door verzoeker bijgebrachte documenten zijn niet van dien aard dat zij de beoordeling van zijn asielaanvraag in positieve zin kunnen ombuigen.

In tegenstelling tot wat wordt voorgehouden in het verzoekschrift kunnen verzoekers taskara en deze van zijn vader niet worden aanvaard als sluitend bewijs van zijn afkomst uit en verblijf in Afghanistan.

De foto's zeggen niets over de identiteit van de overledene, noch over verzoekers relatie met deze persoon, noch over de omstandigheden waarin deze om het leven zou zijn gekomen. De foto's kunnen derhalve allerminst worden aanvaard als bewijs van verzoekers bewering als zou zijn vriendin S. door haar familie zijn vermoord omwille van haar relatie met hem zodat ze de geloofwaardigheid van zijn verklaringen evenmin kunnen herstellen.

De Raad benadrukt in dit verband nog dat aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, wat in casu niet het geval is zoals blijkt uit wat voorafgaat. Documenten hebben immers enkel een ondersteunde werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielaanvraag te herstellen.

2.7.2.3. Wanneer zoals in casu geen geloof kan worden gehecht aan het naar voren gebracht asielrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Verdrag Genève en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.8. Gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn relaas, toont verzoeker evenmin aan dat hij het slachtoffer dreigt te worden van een vervolging die zou resulteren in doodstraf of executie dan wel foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing die in zijn hoofde een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet uitmaakt.

De Raad wijst er in dit verband nog op dat de overheid, bevoegd om over een asielaanvraag te beslissen, in de eerste plaats dient na te gaan of degene zich vluchteling verklaart werkelijk afkomstig is uit het land dat hij beweert te zijn ontvlucht. Het is niet onredelijk dat die overheid tracht zijn kennis over de beweerde streek van herkomst te toetsen. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen mocht uit het in de bestreden beslissing aangetoonde gebrek aan kennis in hoofde van verzoeker en uit het geheel van de in de bestreden beslissing aangehaalde onwetendheden en vage, oppervlakkige, ondoorleefde en incoherente verklaringen in alle redelijkheid afleiden dat hij niet het bewijs levert van zijn beweerde afkomst uit het dorp Dahander in het district Qarghayi, provincie Laghman, noch van zijn verblijfplaatsen en de hieraan verbonden levenssituatie in de jaren voor zijn komst naar België, noch van zijn vluchtmotieven. Indien de asielzoeker verklaringen aflegt waaruit geconcludeerd moet worden dat hij niet aannemelijk maakt afkomstig te zijn van de plaats/regio/land die hij voorhoudt te zijn ontvlucht, maakt hij door zijn eigen toedoen elk onderzoek en correcte beoordeling van zijn eventuele nood aan internationale bescherming onmogelijk. De Raad benadrukt in dit verband dat van een kandidaat-vluchteling redelijkerwijs mag verwacht worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van bij het begin in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees*, 205). Een kandidaat-vluchteling heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoeker dat hij zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. Zoals uitvoerig wordt uiteengezet in de bestreden beslissing, vertelde verzoeker niet de waarheid over zijn werkelijke verblijfplaats(en) voor zijn vertrek naar België in weerwil van de plicht tot medewerking die op hem rust. Verzoeker draagt zelf de volledige verantwoordelijkheid voor het bewust afleggen van onjuiste verklaringen tijdens het gehoor. Door zijn gebrekkige medewerking en zelfs tegenwerking op dit punt, verkeert zowel de commissaris-generaal als de Raad in het ongewisse over waar verzoeker voor zijn aankomst in België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen hij zijn werkelijke streek van herkomst verliet. Het belang van de juiste toedracht over deze periode kan niet genoeg benadrukt worden. Het betreft immers de plaats en de tijd waar verzoeker de bron van zijn vrees situeert. Het is eveneens van essentieel belang voor het onderzoek van de subsidiaire bescherming. Het betreft immers de werkelijke streek van herkomst in functie waarvan het risico op ernstige schade wegens willekeurig geweld zal onderzocht worden. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van het relaas raakt, te verzwijgen maakt verzoeker bijgevolg zelf het onderzoek onmogelijk naar een eventuele gegronde vrees voor vervolging die hij mogelijk koestert, of een reëel risico op ernstige schade die hij mogelijk zou lopen. De argumentatie in het verzoekschrift omtrent de veiligheidssituatie in de provincie Laghman is dan ook niet dienstig.

2.9. In de mate verzoeker nog artikel 57/7ter van de vreemdelingenwet geschonden acht, benadrukt dat Raad dat dit artikel werd opgeheven bij artikel 17 van de wet van 8 mei 2013 tot wijziging van de Vreemdelingenwet, de Opvangwet en van de organieke wet betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn. De inhoud ervan wordt evenwel grotendeels hernomen door het nieuwe artikelen 48/6.

Artikel 48/6 van de vreemdelingenwet, zoals ingevoegd bij artikel 5 van voornoemde wet van 8 mei 2013, bepaalt als volgt:

“De asielzoeker dient alle elementen ter staving van zijn asielaanvraag zo spoedig mogelijk aan te brengen.

Wanneer de asielzoeker een aantal van zijn verklaringen niet staft met stukken of bewijzen, wordt hij als geloofwaardig geacht en wordt hem het voordeel van de twijfel gegund indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan :

- a) de asielzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn aanvraag te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de asielzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de asielzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag;*
- d) de asielzoeker heeft zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd."*

Vermits aan verzoekers verklaringen omtrent zijn verblijf in Afghanistan en de door hem voorgehouden vrees voor vervolging geen geloof kan worden gehecht, is geenszins aan de voorwaarden voldaan om toepassing te maken van het nieuwe artikel 48/6 van de vreemdelingenwet.

2.10. In acht genomen wat vooraf gaat is de Raad van oordeel dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht concludeert aan de hand van de in de bestreden beslissing toegelichte vaststellingen dat verzoeker niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet kan worden erkend en dat hij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien oktober tweeduizend dertien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS